Kmetijſke in rokodélſke novize.

Na ſvetlobo dane od z. k. kmetijſke drushbe.

№ 14. *V ſrédo 3. Malitravna.* **1844.**

☞ Te novize pridejo vſako ſrédo na dvéh zhetertnih liſtih v Ljubljani na ſvetlo. Plazhujejo ſe v piſarnizi z. k. kmetijſke drushbe v hiſhi 195 v Salendrovi ulizi bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiſte, ki jih ne dobivajo po póſhti, sa zélo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejemljejo ſe pa pri natiſkovavzu na Bregu Nr. 190. Po poſhti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol léta 1 fl. 15 kr. Po vſih z. k. poſhtah ſe snajo dobiti.

Pirhi.

Že tički pojejo,
Že rož'ce cvetejo,
Tud sneg beži proč;
Tih vetričik veje,
Žar solnčni me greje:
Velika bo noč!

O blagi dekliči!
O srečni fantiči!
Ki pridni ste bli:
Ker pirhe izbrane,
Prelepo pisane
Zdaj mati deli.

Pa tudi zbirala,
Komu jih bo dala,
Katermu li ne;
Kako se obnašali?
Ste li jo slušali,
Ko slušati gre?

Je bila vam sveta
Zapoved očeta:
»Potrebne reči
Za dom se učiti
In dobro zuriti,
Dokler ste mlađi«?

Pastir, ki ovčice
V zelene ravnice
Rad gonil je past,
Pohvale plačilo
Bo dobil obilo,
In pirhe na čast.

Deklica, k' je prela
Kodeljo vesela,
Naj pirhe dobi;
Na česki če niti
Kolovrat zna viti,
Naj več jih dobi.

Sin, ki se je polje
Med drugimi bolje
Učil obdel'vat,
Spodobno bi bilo,
Nad pirhov števílo
Kaj bolj'ga mu dat';

Hči, ki se je v leti
Učila skerbeti
Za hišo pridnó;
Spodobno bi bilo,
Nad pirhov števílo
De več ji dadó:

Domače natkane,
Domače šivane,
Obleke lepe,
Višnjéve, rudeče,
Belé in blišeče
Naj taki dobé. —

Sin, kteri svetinje
Časti domovine,
Nje blago spozná;
Spodobno bi bilo,
Nad pirhov števílo
De več se mu dá;

Časténe device,
Ki pridno *Novice*,
Kmetijske bero;
Spodobno bi bilo
Nad pirhov števílo
De več jim dadó:

Domače pisane,
Domače šivane
Obléke lepé,
Višnjéve, rudeče,
Belé in blišeče
Naj taki dobé.

S.

Reja shidnih zhervov ali goſénz.

(Na dalje.)

e) Bolesni zhervov ali shidnih goſénz.

Shidni zherv je mozhna shival, ki ga ni kmalo konez; pa vzhaſi ga tako redé, de mora oſlabeti. Spanje, ki ga petkrat ima, ni nobena bolesen, ampak natorna potreba. Kteri ga nimajo, ſo bolni in nikoli ne predejo.

Bolesni ſo: 1. Debeloſt ali vodeníza. Taki jedó in ſe redé, pa ne predejo, ſo debeliſhi, beliſhi in bolj vmasani od drusih, in nameſt de bi predli, pozhjo.

2. Suhotnoſt ali jetika. Taki ſo ſlabi in ne raſtejo, ſe ne levé, in doſtikrat jih drugi saduſhe. Jenjajo jeſti, poſtanejo mehki in poginejo. Ko ſe v tretjizh levé, ſe jih rada prime ta bolesen, zhe ljudje ne snajo prav s njimi ravnati.

3. Slatenza. Ta ſe jih prime, préden sazhno preſti. Nameſt de bi dosoreli, sazhno debeliti, in rumene ſlare po ſebi pokashejo. Skorej de shida v njih shivotu ſe pokasí in to bolésen naredí.

4. Terdóba. Terdi poſtanejo, in to lahko v vſaki ſtaroſti, in zlo vzhaſi, ko she preſti sazhno. Farba sazhne po njih prihajati rudezha, potlej pa bela. Po njih ſmerti ſe njih truplo ſterdi in ſpléſnujejo. Ta bolésen ſe rada drusih nalese, in kjer je bila, je treba vſe poſode in isbe sveſto pozhediti in take zherve hitro od drusih lozhiti.

Verh teh bolésen ſo ſhe druge, od kterih ſlabo ali napak rejeni zhervi poginejo. Kadar je zhaſ, de bi sazheli preſti, ſe vidijo vzhaſi zhervi kakor na pol ſkosi vidni, ſo vode polni in kmalo pozerkajo in ne predejo. Per drusih ſe najde, de ſo kakor de bi ne vedili, kaj bi ſtorili, ſe ne vedó kam djati; kadar je tréba preſti, oſlabé, shida ſe v njih ſterdi in kmalo poginejo in nizh ne predejo. Ko kteriga taziga vidiſh, ga od ondi vsemi, drugam neſi in mu oblanze ponudi, de ſe vprede, in vſaj debeliſhi shido ſhe dobiſh. Vzhaſi ſo zhervi mertvi in ſo viditi shivi; ko ſe jih dotakneſh, ſo mehki.

Kdor ima veliko zhervov, mu ni mar tazih ſlabih, lénih in bolnih zhervov, ampak jih saversheh.

Take bolesni vſtanejo, kir ſe ne ispoté, kakor je tréba, in pa od prevezh ali premalo, od ſlabe, praſhne, mokrotne, medene paſhe, od neprave gorkote, od nezhednoſti in od ſlabe ſtreshbe. Zhe je per zhervih vſe po redu in prav, ne more nizh bolesni per njih vſtati, kakor tudi per drusih shivalih ne.

Ako ſo zhervi prevezh paſeni, preden ſe jih debeloſt loti, ſe dajo osdraviti, zhe ſe od drusih lozhijo in malo ſtradajo. Zhe premalo paſhe imaſh, in jih ſlabo rediſh, je boljſhi nékaj zhervov savrezhi, drujikrat pa dobro premiſliti, koliko zhervov samoreſh srediti.

Sa slatenzo in take bolesni niſo snane ſhe nobene sdravíla, kakor de lozhiſh bolne od sdravih, in pa de varujeſh, de sdravi bolni ne poſtanejo.

Kjer je lepa ſnashnoſt, dobra ſapa, prava gorkota, dovoljna in sdrava paſha, in v vſim zhedna in umna ſtreshba, tam ni nizh bolesen, kakor ſkuſhnja uzhí.

Sovrashniki zhervov ſo: vrabiz, laſtovke, ſnize in vſi ptizhi in kokoſhi, tudi vſe miſhi, podgane, mazhke, mertinzi, mravlje, pajki, tudi ene ſtenize i. t. d. Vſe te je treba odganjati in zherve pred njimi obvarovati, in kozhe nikoli ne ſame odperte puſhati.

Vzhaſi zhervi tudi is ſvoje blasine ali polize na tla popadajo in ſe ubijejo. Bliſk in grom pa jim nizh ne ſhkoduje.

Nekteri pravijo, de ſo shidni zhervi in shida sa zhloveſhko sdravje ſhkodljivi. Pa ſkuſhnja uzhí od vezh ſto let do sdaj na Laſhkim in Franzoskim, kjer ſkorej v vſaki hiſhi zherve imajo in shido perdeljujejo, de jim to na sdravju nizh ne ſhkoduje, ampak veliko k bogaſtvu pomaga.

(Konez ſledí.)

She ena opómba sa ſpomlad.

Goſénzhne salége istrebiti je sdaj poſledni zhaſ; tako dolgo, dokler goſénze ſhe ſkupej v tovarſhii prebivajo, jih je lahko pokonzhati, kar pa gotovo ne bo dolgo terpelo vezh; kakor hitro topleji poſtane, ſe rasidejo in potikujejo med rogoviljami, vejami in ſèm ter tje v raspokljinah debla shivé.

Vréshah in ſkorjinih raspokih ſadniga in tudi drusiga drévja ſe doſtikrat goſenzhnih salég najde, ktérih vſako okó ſpasiti ne úmi; rasun tega pa tudi drévju in zvétju ſhkodljivih keberzhkov, med ktérimi je nar hujſhi tiſti, ki ſe mu dolgonoſ (Rüsselkäfer) pravi, sató kir ima dolg rivzhek v ſhkarjize, s ktérim raſtne mladike na mladih drevesizah prav vshivo ogrise, de prozh popadajo. Neka majhina shivaliza je — kakor jo „Krajnſki vertnar“ popiſhe — velika kakor pſhenizhno serno, plavkaſto selene in ſvetlezhe farbe, ſkorej take, kakor ſpanſka muha. Preglej vſe perje po drevéſzu, in kader dolgonoſniga keberzhka sagledaſh, de na pereſu ſedí, urno podſtavi klobuk, ali drugo poſodo, ſizer ſe prezej na tla vershe, kakor ga pogledaſh, va-nj saſopeſh, ali roko proti njemu ſtegneſh, ter ſe urno v travo potákne. Odgrisene mladike poberi in jih ſoshgi, de bo drugo leto manj tazih dolgonoſnih keberzhkov, kir jim boſh salégo konzhal. Ta marzheſ ſe tudi vezhidel satare, zhe ſe debla s apnam pobelijo, ki tudi mah, zhe ga je po deblih kaj, vſuſhí. Zhe pa drevéſ s apnam ne pomasheſh, snaſh vender le mnoshizo tazih shival, ki drévju veliko ſhkode oſnujejo, lahko pokonzhati, zhe debla vezhhrat s ojſtro bresovo metlo ozheſheſh in oſtersheſh.

Mah je drévju prav ſhkodljiv; kjer ga je pogoſtama viditi, tam drévje prav revno raſte in porédkama rodí, ondi prebivajo tudi mnogoteri ſhkodljivi marzheſi mnogih plemenov. Trebi in zhedi jih ſadnimu drévju, kolikor moreſh; boſh vidil, de ti bo gorſhi raſtlo in prav rado rodilo.

Ravno takó dôbro in potrébno je tudi ſtarimu in revnimu drévju ſtaro in trohljivo kosho oſtergati, de ſe imenovani marzheſi, ki ſe med njo potikajo, pomoré, in trohljivoſt in zhervojednoſt isresati, de tako hitro naprej ne trohní, kteri ſe potem lahko ſposnajo, zhe ſe po deblu, ali po vejah rujave ali zherne hraſte pokashejo, in na dalej rapove bunke ali pa trohljive jamze naredé, ktére ſe po drevéſu rasſhirijo, in smerej globokeji v léſ ſégajo; to je tedaj gotovo snaminje, de je drevó bolno, de raka imá. Na tih bolnih krajih ne isreshi jim ſamo bolno kosho, ali poverhni léſ, ampak takó globoko, dokler jim do shiviga prideſh, po-

tem jim morafh pa rane samasati, ali s zepivnim voſkam, ali pa s nekim drugim ljupilam, ktéro je njega dni imenitni in saſlusheni drevoréjiz, zhaſtitljivi ſajmoſhter I. L. Kriſt is jilovze, mladiga krávjeka, krávjih dlak in terpentinove ſmole delati uzhil.

Ljupilo, s kterim ſe rane na ſadnim drévju samashejo, ſe takó le naredi: Vsemi obilno peſt jilovze in ravno toliko krávjeka, dvé peſtí kravjih dlak in en funt terpentinove ſmole.

Jilovza, ktera nima ne kamnita ne peſhena biti, ſe narprej s vodó smeſha in tako vmede, de je nekimu terdimu ljupilu ali kaſhi enaka. Potem ſe krávjeka in krávjih dlak sraven perdene, ktere morajo prav narahlo rasmikane biti, de ſe loshej rasproſté in med jilovzo pomeſhati puſté; sdaj ſe v neki zhrepini na pezhi, ali na sherjavzi raspuſtena in rasſtopljena terpentinova ſmola sraven dene, prav dôbro meſha, dokler ſe terpentin nekimu ljupilu enak med popreſhne rezhí do dobriga pognede. — Nar loshej in hitreji ſe pa vſe ſkup smeſha, zhe ſe s krávjekam in krávjo dlako pognedena jilavza na kakſhni klopi ali misi ploſhnato rasgnede, in terpentin nanjo vljije, urno vſe ſkupej tako dolgo mede, dokler imenovano ljupilo dôber klej poſtane, s kterim ſe drevéſne rane samashejo, kolikor je treba.

Tak klej ſe mora v kakſhen mehur savesati in v vódo djati, ali v neki poſodi dôbro pokriti, in po ſleherni rabi v semljo sakopati, de smerej mehák oſtane, in ſe na sraku ne poſuſhi in terd ne poſtane.

F. Schmidt v Ṣhiſhki.

Velika nozh.

Velika nozh je nar vezhi zerkveni prasnik zeliga leta, po ktérim ſe naſtóp drusih prasnikov ravna. Nedelja in pondeljik ſe prasnujeta. Per Nizejſkimu zerkvenimu sboru v létu 325 po Kriſtuſovimu rojſtvu je bilo namrezh sapovedano, de ſe ima velika nozh po vſim kerſhanſtvu ob enakim zhaſu in vſelej pervo nedeljo po ſpomladanjſki polni luni — to je, po ti, kadar ſta v ſpomladi nozh in dan enako dolga bila — prasnovati. Velika nozh ni tadaj nikoli pred, kakor 22. Ṣuſhza (v preſtopnim letu pa 21. tega meſza) in nikoli posneji, kot 25. Malitravna.

Domazhe povéſti.

Is Prema.

Zhaſtitljivo Vrédniſhtvo! — „Novize“, kar povejo, ſhe prav povejo; ali tako ni s zhaſopiſam „Karniolija“. Njeni oſemnajſti liſt nam kashe podobo ljudí, kakorſhni ſo okoli Prema. V lashnjivi raslagi te réſ lépe podóbe pravi ona, de tako ſe noſijo ljudje v krajih Prema, Rovanj in Zhizharije, in de po obleki tega Zhiſhkiga para in is njih obojih snamenj — bruſi in obrozhi — ki per njih na tleh leshite, ſe ſposna, de revno mora biti njih shivljenje v desheli puſtiga kraſa. Velika lash! ktera, Bog vari! de bi ſe vkoreninila na domazhim in ptujim, bi bila enaka ſtari koprivi, ktera bi ſe s mozhnimi korenikami in obilnim ſemenam rasvlekla po vſi krajnſki desheli, ter opekla mnoge ljudi. — Zhizh je sareſ lépe moshke poſtave, Zhizhka sdraviga, terdniga serna. Takih je reſ doſti v Zhizharii, ktera ſe Primorju (Küstenland) ne pa Notranjſkimu perſhteje, v kteri, deſiravno je kamnita in germovnata, ne shivijo junaſhki Zhizhi ſamo s bruſi in obrozhi, temuzh tudi od ſvoje kmetije, (zhe je ravno majhina, ima pa jako rodovitno semljo) od réje blagá, poſebno dróbnize, od dervarjenja in ogljerije, ki tavshente prineſete, od mnogih kupzhij in tovorenja s vinam, kteriga Krajnzi doſti popijejo, in od obteſovanja debeliga hraſtoviga, bukoviga, drenoviga, jeſenoviga leſá in drugiga orodja sa Reſhke in Tershaſhke brodarije (Schiffswerſten). Nóſha ljudí okoli Prema in Rovanj ni Zhiſhki enaka, ampak Pivſhki in Barkinſki. Zeſta is Reke v Terſt mejí Zhizhe od Barkinov; voda Reka, ki v Dleti ſpod Zhubranſkiga svira, per Ṣhkozjani v ſtraſhno jamo ſhumezha doní, pod Kraſam tezhe, in per Ṣhtevani is doſti vrozhkov v morje lije, je perpravna mejiti Barkine od Rovanzov ali Doljanov; gorato pezhovje Globovnika do Ṣnosheſhke Lose pa mejí Doljane od Pivzhanov, med kterimi Pivka tezhe in v Poſtójnſko jamo ſhumí.

Zhe je naſhim pridnim Novizam bilo mar in vſhezh, ſvoje majhne pomote radovoljno ozhitno popraviti, ſi bodo gotovo persadele tudi velike pomote ſvoje ſeſtre Karniolije, kar je mogozhe poravnati, zhe nozhejo nezhaſti deleshne biti. Torej je od te pomote péſmika sloshena, s ktero ſe „potrebnih,“ ne „bedaſtih vpraſhanj“ Karniolii daje, jo k rasumi vabit in s petizami sgovarjat. Mi Premzi, ki niſmo nikoli ne bruſov ne obrozhov prodajali, tudi nikoli niſmo in ne bomo noſili zhiſhkih ſukenj in opank, prôſimo pri ti priloshnoſti, naj zhaſtitljivo vrédniſhtvo to piſmo in naſledno péſmiko v Njih Novize urno vtaknejo, de bo „Urno, kaj je noviga“ poſhteno med bravze priſhlo. Oſtanemo v prijasnoſti in ſpoſhtovanju

Prem 11. Ṣuſhza 1844.

Njih sveſti bravzi in poſhteni Premzi
Ṣ. P. — V. P. — J. V.
ſoſeſkni moshje.

Potrebne vpraſhanja Premzov.

Zhimu, Karniolija! ſi nam ſpet vun dana,
Ker doſti Krajnſkih imamo noviz?
Sakaj podoba nóſh t' je sdaj perdjana? —
»De b' mógla ſpet vloviti kaj petiz! —«

Sakaj nam Zhizha, Zhizhke daſh podobe,
Ki niſta róda Krajnzov in Krajniz?
Deshelo njih sakaj piſat' narobe? —
»Sa to, de b' zhiſhkih vid'la tud petiz! —«

Sakaj Rovanze, Premze h Zhizham ſtaviſh,
Ki ſo raslozhni v noſhi ino v liz',
In Nótranjſko nameſt Primorſko praviſh? —
»Sa to, k' ſe motiſh le savolj petiz! —«

Ne veſh, kje tvojih Zhizhov par prebiva?
Okol' Bergoda, Mun ino Vodiz.
Ne veſh, de Premza biſtra Reka vmiva,
In ne terpí, de b' ſtrila mu kriviz?

Is Ṣtudeniga.

V Ṣtudenim zerkve ſ. Jakoba v Notrajnſkim ſo pretezheni advént pervokrat prav lépe nove orglje sapéle, ktére ſo po ſkerbnim persadevanju goſp. ſajmoſhtra, popreſhniga in ſedájniga goſp. kaplana, bogabojezhi ſarmani narediti puſtili. Sheljeli ſo jih she vezh lét, in té shelje ſo jim bile pretezheno léto s velikim veſeljem dopolnene, po redi vſi domorodzi sa boshjo ſlushbo vneti, ſo na

pervi glaſ novih orgelj omiſliti ſi, od perviga do sadnjiga vſi po ſvoji mozhi obljubili sa nje v denarjih podariti, ako ravno je Studenſka ſara prav majhna in ni imela pred malo letmi ſarne zerkve. In po ti poti je she v pervi beri ali obljubi zhes 500 goldinarjev ſkupej priſhlo. Zele orglje ſo pa 1220 goldinarjev v ſrebru veljale.

Pa kaj ſe is prave poboshnoſti in vrezhoshelj-noſti sa boshjo zhaſt vſe ne ſtori? —

Posvečevanje Lavanškiga Škofa.

Prečastitljivi Gospod Franciſk Ksaver Kutnar, korar in c. k. véliki ogléda vsih šól Solnògraške Škofije, so bili 3. Sušca tega leta od Njih Eminenzije, milostljiviga gospoda Kardinala, Knéza in vikšiga Škofa v Solnimgradu, Knéza od Švarzenberga, vpričo dvéh prečastitljivih Škofov in neizmérniga ljudstva v stolni cérkvi za Škofa in Knéza Lavanške Škofije v Šent-Andreju prav pražnično posvečeni. Med tim so verni svojiga prihódniga vikšiga Pastirja željno pričakovali. In 14. tega mesca so bile njih goréče želje ispolnjene, ker so prihod svojiga milostljiviga Škofa na spraznjeni sédež med gromenjem strelanja slavno in po vrédnosti obhajali. Čez pét dni potim, to je 19. tega mesca, se je pa pri zbrani veliki množici od vsih stanov po cerkovnih šegah in obrédih vpeljevanje v škofijski sédež po vrédnim obhajalo in praznovalo. — Kakor so pa milostljiviga Škofa od tamkej neradi dali in zgubili, posébno zavolj visôke učenosti in zasluženja v šolski vodii: z takim serčnim veseljem so Jih tukaj sprejéli. — Nas vsih pa, ki smo tako srečni, taciga imenitniga in slavniga možá med svoje rojake *) štéti, edina je želja, de bi ga Večni k svoji časti in k pridu Njemu zročene čéde dolgo dolgo milostljivo ohranil!

D.

Urno, kaj je noviga?

(Lefen tlák v Ljubljani.) Sliſhali ſmo, de hozhejo v nekih dveh meſzih v Ljubljani pred boleniſhnizo (Barmherzigarjih) sa poſkuſhnjo koſ Dunajſke zeſte s leſam tlatiti ali flaſhtrati. Okrogle dóbove kolizhke ali zhokizhke (Sockeln) bodo k temu delu jemali, kteri bodo v neki namaki (Beitze) namozheni, ki jo je goſp. Vithalm v Gradzu isnajdel, sa ktero je dopuſheni liſt (patent) dobil. V Gradzu jih je she zhes 1100 ſhterivoglavnih ſéshnov s léſam tlatinenih, in prav jako hvalijo ta tlák (flaſhter), ter pravijo, de bo po ti namaki vſaki léſ pred gnjilobo, zhervojédno in drugim konzhanjem obvarvan, in leſnina vſake robe: oknjenih krishov, leſenih vodnaſhkih zev i. t. d. prav terdna. Goſp. Vithalm tudi terdi, de je ta tlák boljſhi in de dalje terpi, kakor de bi bil is nar terjiga kamnja, in de konji na njemu nar teshji vosove hitrejſhi vlezhejo, in ſe tako naglo ne vpehajo, kakor po drugih zeſtah. Vithalm je ſvojo snajdbo she od leta 1843 v rasne kraje osnanil, to je: v Holand, Ruſovſko, v Eſtrajh, Shvajz, Sakſonſko i. t. d., od koder jih je tudi dovolj vashnih blagodarov sanje dobil. Vedro take namake prodaja v Gradzu po 2 goldinarja in 40 krajzerjev ſrébra. Tudi ſe pri njemu she v namaki vterjeni kolizhki dobijo, od kterih velja ſhterivoglavni ſéshen manjſhi plemena 4 goldinarje in 30 krajzerjev, vezhiga plemena pa le 3 goldinarje in 50 krajzerjev, ko bi tega leſotláka tudi v drugih krajih poſkuſhati hotli. Skuſhnja je Vithalma uzhila, de mora terdi leſ zele tri tedne, mehki ali jelovi léſ pa 50 dni in ſhe zhes, v ti namaki leshati. Prav radovedni ſmo, kako ſe bo pri naſ ta tlák obnaſhal, kteriga bodo ſpervizh na neki zeſti poſkuſhali, po kteri ſe nar teshji vosovi vſeſkosi prepelujejo. Gotovo bode vſaki dan gledovzov sa doſti pri ti naredbi, in sopet bomo priliko imeli, vſe ſorte miſel in rasſodkov od njih svediti!

(Shvedſki kralj, Karol XIV.) je 8. Suſhza umerl. On je bil 80 let ſtar, in med vſimi danaſhnimi ſamooblaſtniki nar ſtarejſhi.

(Stara mati ali babiza dojí). Anka, shena Andrea Apelna is Kelzenhajna na Nemſhkim, je pretezheni meſez umerla in devet dni ſtaro dete sapuſtila, ktero ſadaj njegova babiza Anka Ster dojí, ki je ravno pred nekimi dnevi ſvojiga laſtniga otrozhizha odſtavila; prebabiza Anka Fink je pa njegova peſterna.

(V Dobrovniku) ſe potreſ neprenehama ponavlja.

(Nar ſtarejſhi kupez v eſtrajſkimu zeſarſtvu) shivi v Brodu, nekimu tershnimu meſtizu v Slavonii, in je ſadaj 118 let ſtar. 100 let je she kupez in pod 6 zeſarji je shivil, namrezh pod Karolam VI. — Marijo Teresijo — Joshefam II. — Leopoldam II. — Franzam I. in Ferdinandam I.

Prislovice

Štajerskih Slovencov.

50. Ta 'mu je dobro kópita trébil. 51. Timu niše nemore do kože. 52. V timu skozi vre, ko v hudi megli. 53. Drugim proso braniš, svoje pa vrablom pojesti pustiš. 54. Dokler bo veter z' mojimi lasmi gibal, tečas se to ne bo zgodilo. 55. Pa misli, de bo sodnimu dnevu trobil. 56. Ker zamudí, naj jej kostí. 57. Ti ne si tistiga blata vréden, ko njim od pet kaple. 58. Se bo pes prejd cerknil, ko bo se merhe včakal. 59. Vouku ne treba šume kazati. 60. Že mi brezje v kečko sili.

A. Krempl.

Shitni kup.	U Ljubljani 30. Suſhza.		U Krajnju 26. Suſhza.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pſhenize domazhe	1	21	1	30
1 „ „ banaſhke	1	24	1	31
1 „ Turſhize . . .	1	1	—	—
1 „ Sorſhize . . .	1	6	—	—
1 „ Ershi	—	57	1	4
1 „ Jezhmena . . .	—	54	1	—
1 „ Proſa	1	1	—	—
1 „ Ajde	—	54	1	10
1 „ Ovſa	—	36	—	40

*) Rojeni so 1793 pri Sent-Vidu na Dolenskim.

V Ljubljani. Natiſnil in saloshil Joshef Blasnik.